

Наталія ПАВЛЮК,
orcid.org/0000-0002-4456-5682
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри української мови
Рівненського державного гуманітарного університету
(Рівне, Україна) nataliia.pavliuk@rshu.edu.ua

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФІЛОЛОГІВ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ЕПОХИ

У статті здійснено теоретичне осмислення академічної доброчесності як базової ціннісної та професійної категорії в підготовці майбутніх філологів в умовах цифрової епохи. Обґрунтовано, що академічна доброчесність виходить за межі формально-нормативного регулювання та постає як складник академічної культури, що визначає якість освітнього процесу, легітимність наукових результатів і професійну ідентичність майбутнього вчителя-філолога. Акцентовано увагу на специфіці філологічної освіти, зорієнтованої на роботу з текстом, інтерпретацію джерел та формування мовної й культурної компетентності, що зумовлює особливу відповідальність за дотримання етичних норм академічної діяльності.

Проаналізовано вплив цифрових технологій, зокрема генеративного штучного інтелекту, на трансформацію практик академічної доброчесності. Визначено основні ризики, пов'язані з автоматизованим створенням текстів, ускладненням виявлення плагіату та зниженням рівня самостійної інтелектуальної діяльності здобувачів освіти. Водночас обґрунтовано потенціал цифрових інструментів як засобів розвитку критичного мислення, академічного письма та рефлексивного ставлення до навчальної й наукової діяльності за умови їх педагогічно виваженого використання.

Окреслено основні напрями формування академічної доброчесності в системі підготовки майбутніх філологів, зокрема інтеграцію принципів академічного письма, цифрової етики та відповідального використання інформаційних технологій у зміст освітніх компонентів, застосування практико-орієнтованих методів навчання та розвиток внутрішньої мотивації до дотримання етичних норм. Зроблено висновок, що академічна доброчесність має розглядатися як комплексна професійна компетентність майбутнього вчителя-філолога, необхідна для забезпечення якості освіти й довіри до педагогічної професії в умовах цифрової трансформації.

Ключові слова: академічна доброчесність, філологічна освіта, цифрова епоха, штучний інтелект, академічна культура, професійна компетентність.

Natalia PAVLYUK,
orcid.org/0000-0002-4456-5682
Candidate of Pedagogical Sciences,
Associate Professor at the Department of the Ukrainian Language
Rivne State University for the Humanities
(Rivne, Ukraine) nataliia.pavliuk@rshu.edu.ua

ACADEMIC INTEGRITY IN THE TRAINING OF FUTURE PHILOLOGISTS IN THE CONDITIONS OF THE DIGITAL AGE

The article provides a theoretical analysis of academic integrity as a fundamental value-based and professional category in the training of future philologists in the digital era. It substantiates that academic integrity extends beyond formal regulatory frameworks and functions as a core element of academic culture that determines the quality of education, the legitimacy of research outcomes, and the professional identity of future language and literature teachers. Particular attention is paid to the specificity of philological education, which is inherently focused on textual analysis, interpretation of sources, and the development of linguistic and cultural competence, thus requiring a heightened level of ethical responsibility.

The study examines the impact of digital technologies, especially generative artificial intelligence, on contemporary practices of academic integrity. Key risks associated with automated text generation, the growing difficulty of plagiarism detection, and the decline of independent intellectual engagement are identified. At the same time, the potential of digital tools to support critical thinking, academic writing, and reflective learning is highlighted, provided that their use is pedagogically guided and ethically regulated.

The paper outlines the main directions for fostering academic integrity in philological teacher education, including the integration of academic writing, digital ethics, and responsible information use into curricula, the application of practice-oriented teaching methods, and the development of students' intrinsic motivation to adhere to ethical standards.

It is concluded that academic integrity should be regarded as a comprehensive professional competence of future philologists, essential for ensuring educational quality and sustaining public trust in the teaching profession in the context of digital transformation.

Key words: *academic integrity, philological education, digital era, artificial intelligence, academic culture, professional competence.*

Постановка проблеми. Академічна доброчесність у сучасному освітньому просторі постає не лише як сукупність нормативно закріплених правил поведінки, а як фундаментальна цінність, що визначає якість освіти, легітимність наукових результатів та рівень суспільної довіри до інституту вищої освіти загалом. У контексті цифрової трансформації освіти академічна доброчесність набуває нових смислових вимірів, пов'язаних із використанням цифрових інструментів та технологій штучного інтелекту, які змінюють характер навчальної й дослідницької діяльності. В українському освітньому дискурсі поняття академічної доброчесності нормативно закріплене як система етичних принципів та правових норм, що регламентують навчальну, викладацьку й наукову діяльність у закладах вищої освіти. Прийняття Закону України «Про академічну доброчесність» № 4742-IX від 18.12.2025 року актуалізувало проблему не лише дотримання формальних вимог, а й формування культури відповідального, прозорого та етично обґрунтованого використання інструментів штучного інтелекту в освітньому процесі. Саме ця обставина зумовлює необхідність переосмислення традиційних підходів до забезпечення академічної доброчесності, особливо у сфері філологічної освіти (Закону України, 2025).

Цифрова епоха докорінно трансформувала освітній процес, розширивши можливості доступу до інформації, наукових ресурсів і комунікаційних платформ. Водночас інтенсивний розвиток цифрових технологій, зокрема генеративного штучного інтелекту, створив нові виклики для дотримання академічної доброчесності. Автоматизоване створення текстів, перекладів, реферативних оглядів та навіть наукових статей суттєво ускладнює традиційні механізми виявлення академічних порушень, зокрема плагіату, фабрикації або фальсифікації результатів досліджень. У таких умовах зростає ризик формування в здобувачів освіти «споживацького ставлення» до знань та підміни дослідницької діяльності технічною обробкою інформації.

Особливої актуальності проблема академічної доброчесності набуває у сфері підготовки майбутніх філологів. Така освіта традиційно орієнтована на роботу з текстом як складним культурним, мовним та смисловим феноменом, що вимагає високого рівня інтерпретаційної відповідальності, мовної точності й етичної чутливості. Майбутній

вчитель-філолог виступає не лише фахівцем із мови та літератури, а й носієм академічної культури, транслятором норм наукового мислення та мовленнєвої поведінки для наступних поколінь учнів.

У цьому контексті порушення принципів академічної доброчесності в процесі підготовки філологів має не лише індивідуальні, а й системні наслідки, оскільки впливає на формування професійної ідентичності майбутнього педагога. Використання недоброчесних практик у навчанні (некоректне запозичення, формальне виконання дослідницьких завдань, некритичне застосування інструментів штучного інтелекту) може призвести до знецінення наукової діяльності як такої та зниження рівня мовної й культурної компетентності фахівця.

Водночас цифрові технології не слід розглядати виключно як загрозу академічній доброчесності. За умов педагогічно виваженого використання вони можуть стати ефективним інструментом розвитку дослідницьких умінь, критичного мислення та рефлексивного ставлення до власної навчальної діяльності. Саме тому актуалізується потреба, навіть після прийняття Закону України «Про академічну доброчесність», у переорієнтації освітнього процесу з моделі контролю дотримання доброчесності на формувальну, яка потребує детального вивчення й передбачає усвідомлене прийняття етичних норм, розвиток академічної відповідальності та здатності до саморегуляції.

Отже, проблема академічної доброчесності під час підготовки майбутніх філологів за умов цифрової епохи полягає в необхідності поєднання нормативно-правових вимог із сучасними педагогічними стратегіями, орієнтованими на формування ціннісного ставлення до наукової й освітньої діяльності. Це зумовлює потребу в науковому осмисленні механізмів інтеграції принципів академічної доброчесності в зміст фахової підготовки філологів, із урахуванням викликів цифровізації та зростаючої ролі штучного інтелекту в освітньому процесі.

Аналіз досліджень. Проблема академічної доброчесності отримала значне наукове осмислення в останні роки у зв'язку з трансформаціями вищої освіти під впливом цифровізації та змін у системах оцінювання й академічної комунікації. Академічна доброчесність розглядається як ключовий чинник якості освітнього процесу, що

забезпечує довіру до результатів навчання, наукових досліджень і формування професійних компетентностей здобувачів вищої освіти. Зарубіжні й українські дослідження підтверджують, що інституційні механізми підтримки доброчесності повинні поєднувати нормативно-правові підходи з педагогічними стратегіями формування академічної культури серед здобувачів та викладачів (Закон України, 2025; Шестакова, Сухомлинова, Задоріна, 2023).

Значна частина сучасних праць зосереджена на інституційному забезпеченні академічної доброчесності: аналізі політик, кодексів етики та практик їх впровадження в університетах Європи, США та України. Аналіз міжнародного й національного досвіду свідчить про те, що забезпечення академічної доброчесності в університетах включає прозорі політики оцінювання, системи запобігання плагіату, а також інтеграцію етичних вимог до внутрішніх стандартів вищих навчальних закладів, що підтверджено в систематичному огляді наукової літератури (Коляда, Левченко, 2023; Sozon, Sia, Pok, 2025). Ці дослідження підкреслюють, що принципи доброчесності повинні стати не лише формальними узаконеними документами, але й частиною щоденної практики навчальних закладів через системне навчання й оцінювання етичних навичок здобувачів.

Важливим напрямом у сучасних дослідженнях є розгляд академічної доброчесності в контексті цифрових технологій. З одного боку, відкритий доступ до інформації й інструментів, таких як онлайн-платформи, електронні бібліотеки та засоби колективної роботи, розширює можливості навчання й наукової діяльності. З іншого – він створює нові ризики академічного шахрайства, особливо у формі плагіату, фабрикації даних та інших форм академічної неправомірної поведінки (Шкіцька, 2024). Зокрема, дослідження сучасних науковців звертають увагу на те, що традиційні підходи до виявлення плагіату та оцінювання самостійності робіт втрачають ефективність у цифровому середовищі й потребує перегляду оцінювальних практик та адаптації внутрішніх політик закладів вищої освіти.

Окремий аспект, який посилено досліджується в останні роки, – взаємодія академічної доброчесності з технологіями штучного інтелекту. Публікації, присвячені питанням дослідницької етики в епоху генеративного ШІ, зазначають, що використання таких інструментів, наприклад, ChatGPT, Copilot, створює як загрози для доброчесності, так і потенційні можливості для її зміцнення за умови належного педагогічного супроводу (Kornieva, Lukianenko, Baklazhenko, 2024). Дослідження вка-

зують на необхідність розробки нових політик і рамок, які регулюють використання ШІ в наукових та навчальних роботах, зокрема для уникнення самоплагіату, неправильного розкриття вагомості окремих складових дослідження, а також для підтримки критичного мислення та академічної відповідальності (Закон України, 2025).

Серед практичних підходів у відповідь на виклики цифрової доби останні публікації пропонують адаптивні моделі оцінювання, які враховують специфіку навчальних завдань та можливості технологій. В Україні поки що немає формально затвердженої національної шкали або регламенту використання штучного інтелекту в освітньому оцінюванні на зразок ШІ Assessment Scale (AIAS), але питання взаємодії цифрових технологій та академічної доброчесності вже узаконено в суспільстві, зокрема науковому, й інституціях вищої освіти, що дає можливість залучати ще й міжнародні моделі як додаткову практику в формуванні відповідних політик та педагогічних стратегій в нашій державі (Perkins, Furze, Roe, MacVaugh, 2024). Це підтверджує, що не лише обмеження, але й відповідальне інтегрування технологій може бути частиною стратегії збереження академічної етики (Соболева, Філіппова, Красильникова, 2025).

Водночас, дослідження виокремлюють також і педагогічні ідеї, спрямовані на формування в здобувачів внутрішньої мотивації до дотримання норм доброчесності. Такі підходи включають розвиток академічної грамотності, навичок відповідального користування джерелами, критичного осмислення інформації, а також створення освітніх програм, що поєднують морально-етичне виховання з професійними вимогами (Шаров, Землянська, Землянський, 2023). У цьому контексті академічна доброчесність сприймається не як набір правил, а як компетентність, що включає знання, уміння та цінності, необхідні для професійного становлення здобувачів освіти.

Таким чином, сучасні дослідження акцентують увагу на потребі розробки комплексних моделей підтримки академічної доброчесності, які поєднують нормативно-політичні, технологічні й педагогічні підходи. У контексті підготовки майбутніх філологів це означає не лише впровадження етичних кодексів, закону та систем виявлення порушень, а й формування академічної культури, що ґрунтується на відповідальності, критичному мисленні та рефлексивних підходах до власної навчальної й наукової діяльності. Такий напрям критично важливий для розв'язання сучасних викликів, пов'язаних із цифровою трансформацією вищої освіти.

Мета наукової розвідки – це теоретичне осмислення ролі академічної доброчесності в підготовці майбутніх філологів в умовах цифрової епохи, як базового етичного фундаменту професійної культури, а також ідентифікація сучасних тенденцій та викликів, що виникають у цьому контексті.

Виклад основного матеріалу. Академічна доброчесність у сучасному науково-освітньому дискурсі розглядається як багатомірне явище, що виходить далеко за межі формального дотримання правил академічної поведінки. Вона постає як ціннісно-нормативна система, що поєднує етичні принципи, професійні стандарти та культурні практики академічної спільноти. У цьому контексті академічна доброчесність охоплює такі базові цінності, як чесність, справедливість, довіра, повага та відповідальність, які визначають характер взаємодії між усіма учасниками освітнього процесу.

Для філологічної освіти академічна доброчесність має особливе значення, оскільки філолог працює з текстом як носієм смислів, культурних кодів та світоглядних орієнтацій. Саме тому доброчесність у цій галузі не зводиться лише до уникнення плагіату, а передбачає відповідальне ставлення до інтерпретації джерел, коректне цитування, дотримання авторського права, закону про доброчесність, а також етичну аргументацію власної позиції. Формування таких умінь є необхідною умовою розвитку незалежного мислення, наукової рефлексії та творчої самореалізації майбутнього фахівця (Коляда, Левченко, 2023).

Академічна доброчесність також тісно пов'язана з поняттям академічної культури, толерантності, що включає усталені норми наукової комунікації, традиції дослідницької діяльності та ціннісні орієнтири академічного середовища (Коляда, Левченко, 2023). У цьому сенсі вона виступає не лише регулятором поведінки, а й механізмом соціалізації здобувачів вищої освіти, виокремлюючи професійну ідентичність майбутніх філологів.

Особливої уваги в сучасних концепціях академічної доброчесності надається культурі академічного письма як інструменту фахової самореалізації. Уміння логічно структурувати текст, аргументовано викладати думки, коректно працювати з джерелами та дотримуватися жанрових вимог наукового дискурсу – ключові складники професійної компетентності філолога. Ці навички мають не лише наукове, а й педагогічне значення, оскільки майбутній учитель-філолог виступає зразком академічної мовленнєвої поведінки для своїх учнів.

Цифрова трансформація освіти суттєво змі-

нила умови реалізації академічної доброчесності, створивши як нові можливості, так і нові ризики. Широкий доступ до електронних бібліотек, наукових баз даних, онлайн-курсів та цифрових платформ значно розширив інформаційні ресурси для навчання й досліджень. Водночас цифрове середовище спростило механізми копіювання, відтворення та модифікації текстів, що актуалізувало проблему академічних порушень у нових формах.

Особливе місце серед сучасних викликів посідає поширення генеративних технологій штучного інтелекту, здатних автоматично створювати тексти, переклади, анотації та навіть аналітичні матеріали (Bittle, El-Gayar, 2025). З одного боку, такі інструменти можуть слугувати ефективними засобами підтримки навчання, допомагаючи здобувачам структурувати думки, удосконалювати мовлення й опанувати складні теоретичні концепти. З іншого боку, некритичне або неконтрольоване використання ШІ створює ризик підміни самостійної інтелектуальної діяльності технічним відтворенням інформації.

У цьому контексті традиційні підходи до забезпечення академічної доброчесності, зокрема використання антиплагіатних систем, виявляються недостатніми. Генеративні тексти часто не містять прямих запозичень і не фіксуються стандартними алгоритмами перевірки, що потребує переосмислення критеріїв оцінювання навчальних та наукових робіт. Це зумовлює необхідність переходу від моделі доброчесності, що просто контролює до формуальної, орієнтованої на розвиток критичного мислення, рефлексії та відповідального використання цифрових інструментів (Corbin, Bearman, 2025).

Цифрова доброчесність у цьому сенсі постає як новий вимір академічної етики, що включає усвідомлене використання технологій, прозоре декларування способів їх застосування та розуміння меж між допоміжними інструментами й власним інтелектуальним внеском. Для майбутніх філологів це означає необхідність формування цифрової грамотності, що поєднує технічні навички з етичними орієнтирами академічної діяльності.

У системі педагогічної освіти академічна доброчесність має формуватися не епізодично, а системно, як наскрізний компонент професійної підготовки (від здобувача до навчального закладу) (Закон України, 2025). Це передбачає інтеграцію принципів доброчесності в зміст навчальних дисциплін, методи навчання, форми контролю та організацію освітнього середовища загалом.

Тому ефективним механізмом формування академічної доброчесності є включення до навчальних програм спеціальних модулів, присвячених академічному письму, роботі з джерелами, цифро-

вій етиці та принципам відповідального використання інформаційних технологій, на зразок курсу «Основи наукових досліджень» в РДГУ. Такі компоненти дозволяють здобувачам освіти не лише ознайомитися з нормативними вимогами, а й усвідомити їх практичне значення для майбутньої професійної діяльності.

Важливу роль відіграють практико-орієнтовані методи навчання, зокрема аналіз кейсів, ситуаційні завдання та моделювання етичних дилем (Дрижак, Єрмак, 2024; Дешко, 2025). Робота з реальними або наближеними до реальних ситуаціями академічних порушень сприяє розвитку здатності до етичного вибору, аргументованого обґрунтування власної позиції та рефлексії щодо наслідків недоброчесної поведінки. У цьому процесі викладач виступає не лише контролером, а й наставником, який формує культуру відкритого обговорення етичних питань.

Не менш важливим є стимулювання рефлексії здобувачів щодо власної академічної поведінки. Рефлексивні щоденники, самооцінювання, виступи, портфоліо навчальних досягнень дозволяють здобувачам усвідомити власну відповідальність за результати навчання та наукової діяльності (Perkins, Furze, Roe, MacVaugh, 2024). Такий підхід сприяє переходу від зовнішнього контролю до внутрішньої мотивації дотримання принципів доброчесності.

Суттєвим чинником формування академічної доброчесності є також система наставництва й підтримки з боку викладачів (менторство). Особистий їх приклад, їх ставлення до наукової роботи, коректність у використанні джерел та відкритість до діалогу формують у здобувачів уявлення про норми академічної поведінки як про невід'ємну складову професійної культури.

У сучасних умовах академічна доброчесність дедалі частіше розглядається як складова професійної компетентності педагога. Для вчителя-філолога вона поєднує мовну, методичну, етичну та цифрову компетентності, формуючи цілісну модель професійної поведінки.

У цьому контексті підготовка майбутніх філологів має орієнтуватися не лише на запобігання академічним порушенням, а й на формування стійких ціннісних орієнтацій, що визначатимуть їхню професійну діяльність у довгостроковій перспективі. Академічна доброчесність постає як чинник професійної самосвідомості, що забезпечує якість освіти й довіру суспільства до педагогічної професії в умовах цифрової епохи.

Висновки. Проведений аналіз дозволяє стверджувати, що академічна доброчесність у сучасних умовах функціонування вищої освіти постає не лише як нормативно закріплена вимога, а як

ціннісний орієнтир професійної культури майбутніх філологів. Вона визначає характер ставлення здобувачів освіти до знань, наукової діяльності та педагогічної відповідальності, формуючи основу для розвитку академічної культури й довіри до результатів освітнього процесу. Для філологічної освіти академічна доброчесність має особливе значення, оскільки безпосередньо пов'язана з роботою з текстом, інтерпретацією джерел та формуванням мовної й культурної компетентності.

У ході дослідження з'ясовано, що цифрова епоха істотно трансформує умови реалізації принципів академічної доброчесності. Розвиток цифрових технологій та поширення інструментів штучного інтелекту створюють нові можливості для підтримки навчального процесу, водночас ускладнюючи традиційні механізми контролю академічної поведінки. Це зумовлює необхідність переосмислення підходів до оцінювання навчальних та наукових результатів, переходу від практик звичайного контролю до формувальних моделей, орієнтованих на розвиток критичного мислення, рефлексії та відповідального використання цифрових інструментів.

Доведено, що ефективно формування академічної доброчесності в підготовці майбутніх філологів можливе за умови її системної інтеграції в освітній процес. Така інтеграція передбачає включення компонентів академічного письма, цифрової етики, критичного аналізу джерел і рефлексивних практик до змісту навчальних дисциплін, а також використання практико-орієнтованих методів навчання. Важливу роль у цьому процесі відіграє особистий приклад викладача та створення освітнього середовища, що підтримує цінності чесності, відповідальності та відкритості.

Отже, академічна доброчесність у підготовці майбутніх філологів в умовах цифрової епохи має розглядатися як комплексна професійна компетентність, що поєднує етичні, когнітивні та цифрові складники. Її формування – це необхідна умова підвищення якості філологічної освіти та забезпечення готовності майбутніх учителів до відповідальної професійної діяльності в сучасному освітньому просторі.

Перспективи подальших наукових досліджень у цій галузі пов'язані з необхідністю поглибленого осмислення академічної доброчесності в контексті цифрової трансформації освіти. Зокрема, актуальним залишається розробка моделей цифрової академічної доброчесності, адаптованих до специфіки різних спеціальностей, із урахуванням особливостей філологічної підготовки та педагогічної діяльності.

Важливим напрямом подальших досліджень

стане проведення емпіричних досліджень впливу технологій штучного інтелекту на академічну поведінку здобувачів освіти різних рівнів.

Крім того, перспективним є створення та апробація ефективних освітніх стратегій інтеграції цінностей академічної доброчесності в навчальні

програми без обмеження академічної свободи. Це передбачає пошук балансу між нормативним регулюванням та розвитком внутрішньої мотивації здобувачів до дотримання етичних принципів, що сприятиме формуванню стійкої академічної культури в умовах цифрової епохи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Дешко Н. В. Академічна доброчесність, компетентності та інноваційні методи: синергія у вищій школі. *Педагогічна інноватика: сучасність та перспективи*, 2025. №10. С. 14-18.
2. Дрижак В. В., Єрмак С. М. Використання кейс-методу для підготовки майбутніх фахівців служби пробачії. *Вісник Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка*, 2020. Том 164 № 8. С. 161-166.
3. Про академічну доброчесність. *Закон України* від 18.12.2025. №4742-IX. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4742-20/sp:dark?dark=0#Text> (дата звернення: 02.02.2026).
4. Коляда Н., Левченко Н. Академічна доброчесність – засаднича цінність діяльності закладу вищої освіти. *Соціальна робота та соціальна освіта*, 2023. 2(11). С. 58-64.
5. Соболева С. М., Філіппова Л. В., Красильникова І. В. Академічна доброчесність в епоху штучного інтелекту та валідність інструментів виявлення. *Педагогічна Академія: наукові записки*, 2025. № 24. 22 с.
6. Шаров Т. М., Шаров С. В., Землянська А.В., Землянський А.М. Академічна доброчесність та академічне письмо: навч. посібн. Запоріжжя : Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного. 2023. 209 с.
7. Шестакова С., Сухомлинова О., Задоріна О. Академічна доброчесність: практика дотримання у зарубіжних країнах. *Молодь і ринок*, 2023. № 24. С. 199-205.
8. Kyle Bittle, Omar El-Gayar Academic integrity in higher education: a systematic review and research agenda. *Advancing educational with artificial intelligence*, 2025. 16(4). p. 296.
9. Sozon M. Academic integrity violations in higher education: a systematic literature review from 2013–2023. *Journal of Applied Research in Higher Education*, 2024. 15 p.
10. Perkins M., Furze L., Roe J., & MacVaugh J. The Artificial Intelligence Assessment Scale (AIAS): A Framework for Ethical Integration of Generative AI in Educational Assessment. *Journal of University Teaching and Learning Practice*, 2024. 21(06). 18 p.
11. Thomas Corbin, Margaret Bearman. The Wicked Problem of AI and Assessment *Assessment & Evaluation in Higher Education*, 2025. 9. 16 p.

REFERENCES

1. Dешко Н. В. (2025) Akademichna dobrochesnist, kompetentnosti ta innovatsiini metody: synerhiia u vyshchii shkoli. [Academic integrity, competences and innovative methods: synergy in higher education] Pedagogichna innovatyka: suchasnist ta perspektyvy. 10. 14-18. [in Ukrainian].
2. Dryzhak V. V., Yermak S. M. (2020) Vykorystannia keis-metodu dlia pidgotovky maibutnikh fakhivtsiv sluzhby probatsii. [Using the case method to train future probation service specialists] Visnyk Natsionalnoho universytetu «Chernihivskiy kolehium» imeni T. H. Shevchenka. 164(8). 161-166. [in Ukrainian].
3. Pro akademichnu dobrochesnist. [On academic integrity] Zakon Ukrainy vid 18.12.2025. №4742-IX. [in Ukrainian].
4. Koliada N., Levchenko N. (2023) Akademichna dobrochesnist – zasadnycha tsinnist diialnosti zakladu vyshchoi osvity. [Academic integrity is a fundamental value of the activities of a higher education institution] *Sotsialna robota ta sotsialna osvita*, 2(11). 58-64 [in Ukrainian].
5. Sobolieva S. M., Filippova L. V., Krasylnykova I. V. (2025) Akademichna dobrochesnist v epokhu shtuchnoho intelektu ta validnist instrumentiv vyiavlenia. [Academic integrity in the era of artificial intelligence and the validity of detection tools] Pedagogichna Akademiia: naukovy zapysky, 24. 22. [in Ukrainian].
6. Sharov T. M., Sharov S. V., Zemlianska A. V., Zemlianskyi A. M. (2023) Akademichna dobrochesnist ta akademichne pysmo. [Academic integrity and academic writing: teaching aids]: navch. posibn. Zaporizhzhia: Tavriiskiy derzhavnyi ahrotekhnolohichniy universytet imeni Dmytra Motornoho, 209. [in Ukrainian].
7. Shestakova S., Sukhomlynova O., Zadorina O. (2023) Akademichna dobrochesnist: praktyka dotrymanna u zarubiznykh krainakh. [Academic integrity: practice of compliance in foreign countries] *Molod i rynek*, 24. 199–205. [in Ukrainian].
8. Kyle Bittle, Omar El-Gayar Academic integrity in higher education: a systematic review and research agenda. *Advancing educational with artificial intelligence*. 2025. 16(4), 296.
9. Sozon M. (2024) Academic integrity violations in higher education: a systematic literature review from 2013–2023. 15. *Journal of Applied Research in Higher Education*.
10. Perkins M., Furze L., Roe J., MacVaugh J. (2024) The Artificial Intelligence Assessment Scale (AIAS): A Framework for Ethical Integration of Generative AI in Educational Assessment. *Journal of University Teaching and Learning Practice*, 21(06). 18.
11. Thomas Corbin, Margaret Bearman. The Wicked Problem of AI and Assessment *Assessment, Evaluation in Higher Education*, 2025. 9. 16.

Дата першого надходження статті до видання: 06.03.2026
 Дата прийняття статті до друку після рецензування: 25.05.2026
 Дата публікації (оприлюднення) статті: 19.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

